

РЕШЕНИЕ

№ 26689

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова

Ася Тодорова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4013** по описа за **2026** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Г. И., подадена чрез адв. М., срещу Решение № 796/05.03.2026 г., постановено по АНД № 18218/2025 г. на Софийския районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш. Претендират се разноси за четири съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът не явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, в съдебно заседание не се представлява. В писмени бележки, подадени на 02.06.2026 г. от юрк. П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение, след изпълнение на задължителните указания, дадени с Решение № 41866/15.12.2025 г. по КАНД № 9552/2025 г. на АССГ, е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 8233589, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП на И. Г. И.- законен представител на „Протос Рент“ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 16.10.2023 г. в 10:44 ч. в [населено място] на [улица]до № 236, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON-M2 № М. е заснет лек автомобил „М. ЕКЦ 400 4МАТИК“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Протос Рент“ ЕООД със законен представител И. Г. И., движещ се със скорост след приспаднат толеранс от 67 км/ч, при ограничение на скоростта от 50 км/ч , въведено с пътен знак В-26 в населено място. Извършеното е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, поради което е издаден процесният ЕФ.

Районният съд е обусловил изводи, че в административно-наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на И. Г. И. за извършеното нарушение чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Противно на твърдяното в касационната жалба, районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Касаторът не оспорва, че на посочените в ЕФ дата, място и час процесният лек автомобил „М. ЕКЦ 400 4МАТИК“ с рег. [рег.номер на МПС] се е движил с превишение на скоростта от 17 км/ч при ограничение на скоростта, въведено с пътен знак В-26 в населено място. Твърди, че е налице ЕФ със същия номер и съдържание, но като субект на нарушението е посочен „Протос Рент“, което е незаконосъобразно.

С Решение № 41866/15.12.2025 г. по КАНД № 9552/2025 г. на АССГ, постановено по реда на инстанционния касационен контрол, е прието, че пред СРС е подадена жалба срещу ЕФ Серия К № 8233589, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на И. Г. И. и той е лицето, което притежава правото да участва в производството по оспорване на ЕФ. По арг. от чл.224 АПК вр. 63в ЗАНН, указанията на касационната инстанция (в случая АССГ) по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото. Ето защо, нито СРС, нито АССГ, при последващо произнасяне по същото дело може да подлага на нова преценка въпросът чия административнонаказателна отговорност е ангажирана и кой следва да участва в производството.

Във въззивното производство в изпълнение на дадените задължителни указания е разгледана жалбата на И. Г. И. срещу ЕФ Серия К № 8233589, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр ал. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева. На базата на всички събрани по делото доказателства, правилно въззивният съд е приел, че на датата, отразена в електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост, което обстоятелство е установено с техническо средство с издадено удостоверение за одобрен тип от БИМ и преминало успешно последваща проверка.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 2 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП административно наказание. Правилно районният съд е потвърдил ЕФ.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила. При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 евро, определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 796/05.03.2026 г., постановено по АНД № 18218/2025 г. на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА И. Г. И. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 70 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.